

555

ਸ੍ਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ਾਸਤਰ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿ ਅਥਾਪਬਸਤੀਕੀਕਥਾਉਖਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮੇਸਰਨ ਮੇ ਦੇਵੀ ਕਉ ਵਬੰਦਾ ਗਨਪਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੂਬ
ਜਗਤਨ ਮਚੰਦਾ ॥੧॥ ਦੀਪਸਿੰਘ ਲਾਭ ਪਾਇ ਕਖਰਗਾਂ ਨਿਮਰਮਾਨਾ ਦੇ ਸਤੁ ਕੇ ਪਰਭੁ ਏਹੁ ਪਬਸਤਿ ਸੁਜਾਨ ॥੨॥ ਸੁਰਜ ਚੰਦਲ
ਏਨਾ ਮਜਿਨ ਪੇਖਤ ਨਰਨਰੀ ਮੁਹਸਾਨੋ ਮਾਤੁ ਪਦੀ ਮਨਹੈ ਜੀਨ ਕੀ ਹਰਨੇਤੁ ਮਈ ਵਹੁ ਰੇਗਾਨਿ ਪਾਗੇ ਕੀਤਾ ਬਿਹਕਰ ਮੀਚੰਦਾ ਤਿਹ ਕੀ
ਤਬੁਰੇ ਕਪਕਾ ਮਨ ਨਾਗੇ ॥੩॥ ਐਸਾ ਹਲਈ ਨੀ ਪਲੇਤਿਹ ਕੇ ਬਸਤੁ ਮਤੁ ਮਦਿਅ ਪਾਗੇ ॥੪॥ ਨਾਰ ਬੁਧੀ ਕਰਮ ਤਿਹ ਨੀਤਰ ਦੀਨ ਕਰਾਪਤ
ਜੈਸ ਕਪੀ ॥ ਪੇਖਤੁ ਤਹ ਹੋਸਰੀ ਨਿਮਨ ਚਨਠਾ ਯਸੁ ਨ ਚਾਪੀ ॥ ਰਪਤੁ ਕੋਇ ਮਭਾਖਤੁ ਭੀਤੁ ਮਪਤੁ ਬੁਲਾਇ ਦਿਖਾਇ ਸੁਪੀ ॥
ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਰੋਤਿਹ ਸੋਹ ਮਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਸੁਤ ਸੋਤੁ ਰਮਾਤੁ ਜਪੀ ॥੮॥ ਏਹੋ ਰਾਜੇ ਸੁਤੁ ਦੇਤਾ ਹਬੁਲਾਏ ॥ ਦਏਸ ਮਪ ਮਾਤੁ ਏਭਾਏ ॥ ਰਪ ਬਸਤਿ
ਦੁਖ ਗਮੀਗਾ ਕੋ ਮਤੁ ਪੇਮ ਕੀਰੀ ਪਕਾ ਮੀਗਾ ॥੫॥ ਏਕ ਪਰੇਵਾ ਮੁਦ ਸਤਾ ॥ ਤਾਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਸਤਿ ਅਮੇਤਾ ॥ ਓਤੁ ਸੋਗਾਨੀ ਬੇਠ
ਅਮੇਤਾ ॥ ਗੁਰਾਨ ਹਰੇਤੁ ਸੁਭਾਯੋ ॥੬॥ ਤਬੇ ਬਸਤਿ ਬੁਲਾਯਾ ਮੀਗਾ ॥ ਰਾਨੀ ਕਹਤੁ ਮਾਸੁ ਤੁਭਾਵਾ ॥ ਲਜਿ ਅਪਦਾ ਸਨਾ
ਮਾਪਤ ਬੇਪੇਖਤੁ ਨ ਤਹੁ ॥੭॥ ਸੁਮਭੁ ਮਪਰ ਪੁਮ ਕੁਮਾਰੀ ਕਹੈ ਲਲਤੈ ਤੇ ਬੁਲਹਾਰੀ ਸਖੀ ਓਠਾ ਕਹੈ ਯੋ ਬਾਨੀ ॥
ਤੇਤੁ ਦੇਖੇ ਤਈ ਦਿਵਾਨੀ ॥੮॥ ਗਤੁ ਦੋਸ ਮੁਹਾ ॥ ਗਾਬ੍ਰੀਕੀ ਕਰੇ ਸੀਤੁ ਓਰ ਲਾਗਾ ਮਬਹਜੀ ਤਾਤੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਰਾਗੀ ਰਮੇ
ਗਾ ॥ ਸਭਾ ਮਾਹੀ ॥੯॥ ਭੁਨਗ ਭੁਯੋ ਚੰਕੀ ਮੇਲਗੀ ਮਾਗਾਨੀਰੀ ॥ ਸੁਤੀ ਪੈਰ ਮੇਮਾਤੁ ਚਾਹੇ ਅਧੀਰੀ ॥ ਮਹਾ ਪਰੇਨ ਕੰਲਹੈ
ਕਲਪਤੀ ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਗਾਮੀ ਸਿੰਘੁ ਤੀ ਬੇਦ ਨੀਕੀ ॥੧੦॥ ਤਮੇ ਮੇਸਧਾਰੀ ਨੀ ਜੀ ਮੋਹਗਾਨੀ ਨਹੀ ਮੇਰ ਮੇ ਕੋਟ ਪਾਤਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤਮੇ
ਮਾਤਨੇ ਯੋਗੇ ਭੁਖਾ ਮੇਸਾ ॥ ਛੁਡਾਏਤੁ ਨੀਤ ਚਪ ਯੋਨ ਬੈਸਾ ॥੧੧॥ ਤਬੇ ਕੋਪ ਸੋਭਾਖਤੀ ਬੰਦ ਬੰਦੀ ॥ ਜਬੇ ਤੇ ਕਟਾਓਤੁ ਬਨੇ
ਰਚੰਦੀ ॥ ਗਾਯੋਗਾ ਸੁਨਾਰ ਕੀ ਨਾਗਾ ਰੀ ॥ ਕਚੰ ਛੋਰ ਨ ਕੀ ॥ ਟੀਚੀ ਗਉਤੀ ॥੧੨॥ ਨਖੀਰੀ ਯਨ ਭੀ ਕਚਿਤੋ ਕਪੋਲੀ ॥ ਛੁੰਦੇ ਰੇਖ
ਹਾਯ ਸੁਹਾਯ ਤਬੇ ਲੀ ॥ ਜਬੇ ਕੀਤਾ ਆਯੋ ਲਪੀ ॥ ਸੁਮਭੁ ਮੀ ॥ ਪਗੀ ॥ ਬਿਸੁਪੀ ਪਰੇ ਕੋਪ ਪੁਮੀ ॥੧੩॥ ਨਾਨ ਕਹਿਤ ਨਾਤ ਕਹਾ
ਦਖਾ ਰਭੁ ਮਰ ਪਗੀ ਕਹਿਤ ਮੁਕ ਕਹਿਤੁ ਸੁਤੀ ਹਿਤੈ ਮੇਧ ॥੧੪॥ ਮੇਸੁਧਾ ਮਤੋ ਤੁਤੋ ਰਖਿਤੋ ਟੀਸਾ ਮਾਜਾ ॥ ਬਲੀ ਬੋਝ ਬਸਤਿ ॥

ਕਾਮ ਪੋਰੁ ਨਹੁ ॥ ੧੪ ਨਹੀਤ ਜੇ ਸੁਮੇਹ ਕੋ ਨ ਰੰਕਿ ਪੋਰੁ ॥ ਯਹੀ ਕਿਤ ਪ ਬੰਦ ਬੰਦੁ ਕਟਾਯੀ ਤੁਭਾ ਯਹੀ ॥ ਨਤੋ ਕਟਾਰ
 ਮਾਰ ਕੋਉਰੀ ਅਬ ਸਮੀਚਹੀ ॥ ਸੁਨਿਤੁ ਪੁਜੀ ਨਰ ਪੋਬੁਲਾ ॥ ਅਤਿਰੀਤੁ ਹੋ ॥ ੧੫ ਕਾਬੰਤੁ ਰਾਜਨੇ ਬਖਾਨੀ ਇਨੇ ਬਾਗ ਪਰੈ ਬੰ
 ਨ ਬਨੀ ਕੋਟ ਬੰਦ ਬੰਦ ਕੋ ਪਾਸ ਪਾਠ ਅੰਗਏ ॥ ਗਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਯਹ ਅਤਿ ਦੇਰ ਪੰਕੀਲਾਇ ਅਬ ਤਬ ਚੋਕ ਸੋਈ ਜਾ ਬਸਤਿ ਬੋਲ ਪ
 ਯਹ ਏ ॥ ਲੋਗ ਯੋ ਸੁਬੀ ਮਾਹ ਕਹੀ ਬਾਤੁ ਜੀ ਕੋ ਰੰਕਿਨ ਅਪਾਧੁ ਪਤੁ ਹਯੋ ਬੰਦ ਰਏ ॥ ਮਨੋ ਪਾਕੁ ਤਾ ਲਖੀ ਗਨੀ ਬਾਤ
 ਰਹੀ ਵੀ ਸਹੀ ਅਬ ਰਹੀ ਚਹੀ ਪਤੁ ਨੇਤੁ ਪਾਠਏ ॥ ੧੬ ਮਤਿਰੀ ਕੋਤਿ ਤਮ ਦੇਸ ਏਹੁ ਤਾ ਗਸੁਤ ਜਦੋ ਨਿਪ ਪਾਗ ਜਿਤੁ ਸੁਪਾ
 ਨ ॥ ਤਬੋ ਰਿਪੁ ਤਤਹੀ ਠਾਮੁ ਬੇਚਾਰੀ ਬਾਤੁ ਚਲੇ ਪਦੇ ਸਪਰਭਾਤੁ ਮਿਲ ਪਾਈਏ ॥ ਆਪਾਸ ਏਕਤ ਕਹੀ ਰੁਪੁ ਰੁਪੁ ਏ
 ਮਤਿ ਸੁਨੇ ਰੋਕ ਸੋਈ ਕਹੀ ਹਮੇ ਸੰਗਲਾਈਏ ॥ ਚਲੇ ਦੇਈ ਨਾਇਯੋਗ ਗਾਮਲ ਛਮਨ ਸਾਨ ਪਰੇਹੀ ਚਲੀ ਆਪਨੇ ਰੁਪ
 ਏਈਏ ॥ ੧੭ ਬੀਸ ਜਾਮਲੇ ਚਲੇ ਸਮਤ ਤਨਾ ॥ ਨੀਵ ਰੁਪਾਤਿ ਖਾਮਾਤੁ ਰੁਮਨਾ ॥ ਅਤਾ ਮਾਲ ਸਸੋ ਕਟ ਪਟ ਛੋਰੀ ਤਰਤ
 ਰ ਪਰੇ ਪੇਸ ॥ ਸੁਰੇਰੀ ੧੮ ਕਹੈ ਬਸਤਿ ਕੁਤੁ ਰੁਪ ਬਿਤੁ ਤਮੇ ਸੋਯਾ ਰਾਖੇ ਸਮਛਤੁ ॥ ਠਾਏ ਪਨ ਸਗਗੇ ਬਸਤਿ ॥ ਰੁਪ ਰੁਤੁ
 ਸੋਯੋ ਪਰਮਤਿ ॥ ੧੯ ਤਹ ਕੀਰਮੇਨਾ ਯੋਗ ॥ ਏਹਾ ਮੇਖਾ ਯਾਏ ਹੋਗੁ ਨ ਭਾਏ ॥ ਮਹੀ ਮੇਖ ਚੰਦ ਸਾਸਿ ਏਹੀ ਏਕ ਰਾਜਾ ਇਕੁ
 ਖਲਾ ਲੋਈ ॥ ੨੦ ਤੇਤਾ ਕਹੇ ਜਮੇਨਾ ਚਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਤੇਲਾਲ ਓਗਲੈ ਪਾਵੈ ॥ ਮੇਨਾ ਕਹੁ ਤੇਤਾ ਖਾਈ ॥ ਰਾਜ ਪਗਾ ਕੋ ਅਰੁੰ ਸੁਪਾਈ ॥
 ੨੧ ਤਬੋ ਬਸਤਿ ਤਨ ਪਨ ਸਗਗਨ ॥ ਦੁਹਾ ਮਾਰ ਕੋ ਭੁਜ ਮਹਾਮਨ ॥ ਮੇਨਾ ਅਪਗਖੀ ਪੁਨ ਕੀਰਾ ॥ ਕੁਤੁ ਹਦੀ ਖਵਾਯੋ ਯੀ ਧੀ ਗਾ ॥ ਰਾਜ
 ਹਮੇ ਜਬ ਪਾਯੋ ਹਮੇਨਾ ॥ ਤੋਬਿ ਰੋਪ ਮਨ ਭਾਤੁ ਲਹੈ ਜਿਨਾ ॥ ਹਮ ਤੇਲਾਲ ਮੁਖ ਓਗਲਾਹੀ ॥ ਕਰੈ ਗੁਜਰਨ ਹਲੇ ਰੁਬੁ ਗਹੀ ॥ ੨੨
 ੨੩ ਤਤਿ ਠਾਨ ਬਦੇਤੁ ਤੇਨਾ ਅਪਸੁ ਮੇਨਾ ਖਾਯਾ ਵਹੀ ॥ ਸੋਯਾ ਰਾਜ ਬਾਤੁ ਕਹਾਤੁ ਬਨੀ ॥ ਪਗੀ ਜਲ ਹੇਤੁ ਸਗਾ ਰੁਪ
 ਗਾਯੋ ਸਗਤੀ ਰਤਾ ॥ ਏਤਨਾ ਗਬ ਭੋ ਬੀਲ ਤੇ ਅਤਹੀ ॥ ਗਿਰਸਾਤੁ ਬਹੁ ਮੁਖ ਸਾਸ ਵਹੀ ॥ ਤਬ ਖੀਰ ਸੁਪੀਯਾ ਮਹਾਮਤ ॥ ੨੪

ਜਿਸ ਅਕੋਰ ਜਨਾ ਬਲਾ ॥ ੭੮ ॥ ਸੇਰ ਪਾਯੋ ਧਨਿ ਭੁਠ ਕੋਯੋ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸੁਤਾ ਮਿਤੀ ਜੋ ਨਖੀ ਮੀ ਜਹੀ ਫਲ ਸੇਜਾ ਪਗਾਏ ਨਦੇ
 ਮੀ ਤਹਾਈ ਸੁਰੇ ਦੇਵਾ ਯੋ ਸੁਚੀਟੀ ਕਰੇ ਬਖ ਪੁੱਖਿ ਰੇ ਨੀਰ ॥ ਦੀ ੩੬ ॥ ਭੁਯੋ ਪੁਰਬੀ ਜੋ ਸਰਾਜ਼ਿ ਮਾਰੀ ਤੁਥੈ ਏਕ ਸੋਹਰ ਧਨੀ ਨ
 ਨ ਸਾਹੀ ॥ ਲਖੇਤਾ ਹਕੋ ਪਤ ਕੀਨਾ ਸੁਧਾ ਮੀ ॥ ਕਰੋ ਪਨਿ ਦਾਨਿ ਪੁਰੇ ॥ ਹੇ ਮਾਮੀ ੪੦ ॥ ਅਏਤਾ ਹਸੇਤਾ ਬਜਾਰੀ ਦਿਖਾਏ ਤਹਾ ਬੇਸਦ
 ਏਕ ਰਾਹੀ ਪਗਾਏ ॥ ਕਰੋ ਬੋਨ ਮੇ ਸੇਜ ਦਹੀ ਸੁਰੇ ਸੋ ॥ ਤੁਰੇ ਨ ਮੇ ਸੋਰ ਮੇ ਜੋਰ ਤੀ ਸੋ ॥ ੪੧ ॥ ਬਾਟਾ ਆਪ ਪਨ ਦੀ ਲਏ ਦੇਵੇ ਕਰ ਮੀ ਨ ਮੇ
 ੪੨ ॥ ਏਕੇ ਸੁਨੀ ਨਦੇ ਪਰਿਸਹ ਸਲੋ ਰੋਗ ॥ ੪੩ ॥ ਹਮ ਗਾਯ ਪੈ ਚਲੇ ਗੀਧਾ ਹਮ ਰੇ ਕਹ ਕਾਮ ॥ ਮਨੋ ਮੇ ਸੋਰ ਤੁਕਰੀ ਦੇ ਨਹ ਮਾਨੇ ਸੋ ॥ ੪੪ ॥
 ੪੫ ॥ ਚੰਤ ਕਰੋ ਮੁਖ ਬਾਹੁ ਤੇ ਸੁਗਾਹਾ ਮੇ ਦੇਹ ਚੁਕਾਈ ॥ ਮੇਰੁ ਬੇਦੁ ਬੇਸਾ ਤੁਖਤ ਸਾਹ ਕਰੋ ਪਨ ਲੇਹਾ ਮਾਈ ਕੀਨ ਸੁਗੀਦ
 ਦੁਹਰ ॥ ਇਹ ਨਾਹ ਮੀ ਦਹੁ ਭਾਖ ਰਮਾਈ ॥ ਤੁਖਤ ਸਾਹ ਦੁਈ ਤੁਮਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸਗਰੀ ਨਿਸਨਾ ਠਲ ਹਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਪਤੁ ਜਕੀ
 ਨ ਕਸੇ ਲਖ ਯੋਨ ਤੇ ਸਮਰੁ ਪਦਗੀ ਤੁਮ ਜਾਨੀ ॥ ਮੇਰੁ ਏ ਗੁਨ ਗਾਯਾ ਦੇਧਨ ਨੀ ਤੁਭਈ ਖਟ ਮਾਸਾ ਬਿਤਨੀ ॥ ਮੇਸ ਨਿਯਾ ਯਕ
 ਗਾਸ ॥ ਕੇਤ ਬਭੁਪ ਪਠੇ ਚੁਬਦਾ ਹਮ ਗਾਨੀ ॥ ਅਨਤੁ ਭੇਜ ਬਭੁਪ ਤੁਪੇਤ ਬਪੇਖ ਚਕੇ ਕਤ ਦਾ ਲਪ ਛਾਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਛਪੇ ਜਬੇਤੁ ਪ
 ਪੇਗਾਏ ਸੇਰ ਤੁਮਰੇ ਨ ਸੰਘਾ ॥ ਤੁਬੇ ਮੇਹ ਹਨ ਭੁਪ ਕਰੇ ਇੱਥੇ ਬੀਦ ਬੇਚਾਰ ॥ ਤਾਹ ਬੀਦ ਗਹ ਦੀ ਨ ਕਹਾਨੀ ਪਪੇਹ ਮਤਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਸੁਗਾਹਾ ਦੇਯੋਨ ਬੇਰ ਪਤ ਕੋ ਮਾਰ ਕਨਾਹੀ ॥ ਹਾਥੁ ਬੀਰੀ ਤੋ ਕਗਲ ਪਾਯ ਜੀਰੀ ਗਮ ਹਨਾਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭੁਪ ਸੋ ਮਾਗ ਇਹ ਹੀ ॥
 ਬੇਰੋ ਪਪ ਛਾਨੀ ॥ ੪੯ ॥ ਮਾਸ ਦੋਇੰਤੁ ਹਈ ਤੁਮਨੇ ਲੁਗਾਨ ਕਜ ਪੇਹ ॥ ਚਨੇ ਮਾਠ ਮੇਜਾ ਮਾਸ ਤੁਨੇ ਉਘਰ ਯੋ ਕ੍ਰਿਸ ਕਗ
 ਕੋ ਮਲ ਪੁਸਾ ਮਾਸ ਤਾਹ ਨਾਹ ਖਾਨ ਪਾਨੀ ॥ ੫੦ ॥ ਦੁਪਨ ਹੀ ਦਧ ਕੇ ਸਜੁ ਰੇ ਦਖ ਸਹੇ ਸਤਿ ਸਤ ॥ ਏਕ ਸੋ ਦਾਗਾ ਸਿੰਧ ਪੇਬ ਹੁਨ
 ਤਾਜ ਤਾ ਕੇ ਚਲੇ ॥ ਅਟਕ ਪੋਤ ਜੇਤੁ ਸਕੇ ਬਲ ਦੀ ਜੇਨ ਰਤੋ ਭੁਲੇ ॥ ੫੧ ॥ ਤੁਥੇ ਜੋ ਦਾਗਾਨੀ ਪਪੇ ਆਯੋ ॥ ਭੁਪ ਪੇਖ ਮੁਦ
 ਮਾਨ ਪਗਾਯੋ ਕਰੇ ਪੋਤਾ ਅਟਕਾਨੀ ਪਭੂਰੀ ॥ ਕੋਈ ਬੀਦ ਯਾ ॥ ਧਨੀ ਸਾਰੀ ੪੮ ॥ ਦੀ ਜੋ ਮੇਹ ਲਿਜੇ ਪਨ ਭੁਰੇ ਜੋ ਮਾਗ ਕੋਯੋ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ੨

ਕੁਪਤੁ ਬੇਰੁਤੁ ਦਲਾਤੁ ਕੀ ਸੁਨ ਕੁਤੁ ਵਲਾ ਮੇਰ ਮਨ ਲਾਤੀ ॥ ੪੦ ॥ ਮਨੇ ਬੇਚਾਰੇ ਦੇਹ ਬਸੀ ॥ ਸੁਗਤਾ ਚਰੇ ਹੋ ॥ ਗਾਮਤੀ ਤੁਹ ਸੁੰਦਰਾ
 ਸੰਗਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪੇਖ ਬਸਿਤੁ ਚੈ ਕਹਾਯਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਬੀਪ ਜਨਾ ਮਾਸਰ ॥ ਤੁਥੈ ਰੋਨਿ ਪਤੀਰ ਪੇਤੁ ਪਗਾ ॥ ਨਿਸਾ ਮੇਰੀ
 ਸੈਰਾਗਰ ਬਾਨੀ ॥ ਏਪ ਗਛੁ ਹੋ ਪੇਤੁ ਸੁਖ ਰਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਪਗਛੁ ਹਾਯਾ ਜਲ ਸੰਚਤ ਬਾਹੀ ॥ ਚਲੇ ਪੈਰ ਅਟਕੇ ਕਬਨਾਹੀ ॥ ਸੋਦਾਗ
 ਰ ਸੁਤ ਪ੍ਰਮ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਿਤ ਬੋਲਾ ਗਾਗਾ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਤੁਕੋ ਪਾਗੇ ਪੇਤੁ ਮੇਰੁ ਪਸਾਨਤੁ ਹਜਨਾ ॥ ਸਬ ਧਨ ਸੁਖ ਆਗਾਧ
 ਰੈ ਦਾ ਸਬੁ ਹਜਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਪਤਿ ਮਤ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪੈਰਿ ਜਗਤਾ ਚਿਤਾ ॥ ਏਏ ਤੁ ਚਿਤਾ ਹੀ ਕਰੇ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ੪੫ ॥
 ੪੬ ॥ ਤੁਹ ਤੁਸਖ ਪਨੇ ਦੇ ਪਗੋ ਕੁਲ ਨਾਇਨਾ ਜਲ ਰੋਇ ਕਦੇ ਸੋ ॥ ਕਾਮ ਰਦੇ ਸਨਿ ਪਤਿ ਨਾਲ ਪਾਪ ਬੰਸਿਤੁ ਮੁਖੀ ॥ ਮਨਾ ਮੇਸੋ ਸੋ
 ਸਸੀਲੈ ਪਜਨ ਕਵੀ ॥ ਮੁਦ ਲਾਜ ਬਿਨਾ ਪਤਿ ਮਤੁ ਕਹੈ ਸੋ ॥ ਤੁਹ ਪਰੇ ਇਨ ਪਾਸ ਸੋਦਾਗਰ ਤੇ ਸੁਤ ਸੰਗ ਸੁਤਾਹ ਮਏ ਸੋ ॥ ੪੭ ॥
 ਦੋਹੈ ਦਾਗਰ ਬੈਨ ਕਹੈ ਹਮ ਆਗਤੁ ਮਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਬੇਗਦ ਯਾ ਕਰ ਬਾਤ ਕਰੇ ਹਮ ਸੇਵਕ ਹੋਤੁ ਮਛੀ ਸਰਨਾ ॥ ਦੇਖ ਬਸਿਤੁ ਪੁਗੀਤੁ ਰਾਨੀ
 ਪਰਹਿ ਪਰਤੁ ਆਗਲ ਖੇਤੁ ਰਨਾ ॥ ਮੇਸਨ ਕਾਮ ਸਖੀ ਸਸਿ ਸਜ ਸਗੁਪ ਬਸਿਤੁ ਲਖਾ ਪਗਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਰਵ ਬੁਝ ਸੁਖ ਚੈ ਚੋਸਨ ਕੁਜ ਬ
 ੧੧ ॥ ਟਾਇ ਬਾਨਾ ॥ ਏਥੇ ਪਰ ਵਪਾਸ ਲਬ ਕੀ ਬਾਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਭੁਜਿਗ ਦਖਿ ਸੁਖ ਨੀਤਿ ਰੰਗ ਨੇਸਾਨੀ ॥ ਬਸਿਤੁ ਤੁਹੋ ਸੁਗਾ ਸਖੀ ॥ ਗਤੀ
 ਚੈ ॥ ਤੇਲੇ ਦਈ ਦੇ ਪਤਾਹੀ ॥ ਦਿਨਿ ਸਤੁ ਬੀਤੁ ਸੁਰਗਿ ਰਿਗਾਹੀ ॥ ੫੦ ॥ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਮਪਾਹੀ ਸਿਰੀਸੀ ਪਜਾਹੀ ॥ ਨਵ ਰੰਗ ਬੈਨਾ ॥ ਏਕ ਚੈ
 ਚਾਹੀ ॥ ਮਨੇ ਸੁਖ ਕੈ ਤੋਤੁ ਰੰਗਿ ਜਗਾਏ ॥ ਦਲੇ ਚੁਕਾ ਮਗਿ ਦਿਨ ਪਗਾਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਗੋਕੋ ਨਜੇ ਤੇ ਮਲਿ ਚੀਰਾਹੇ ॥ ਨਿਗਾ ਕਲਗਾ ॥ ਤੇਤੁ ਰੇ ਬਾਨ
 ਸੁਰੇ ਲਖੈ ਨੀਕ ਜੋਗੀ ਪੁਰੀ ਸੁ ਬਗਾਏ ॥ ਮੁਗੀਲਾ ॥ ਵੀ ਦੋਇਹੀ ਦੁਸਰਾਏ ॥ ੫੨ ॥ ਦਿਨ ਬੇਰਗਾ ਵੇਚੇ ਰੰਗ ਪੀ ॥ ਮਨੇ ਰੁਪਾ
 ਲਾਜ ਗੋਜੇ ਤਨ ਪੀ ॥ ਕਰੇ ਦਾਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਪਾਹੀ ਮਦਾਹੀ ਲੈਖਤੁ ॥ ਮਤੁ ਸਦਾਈ ਰਿਜਾਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਰਮੇ ਰੋਨ ਸਾਰੀ ਸਖੀ ॥ ਮਾਸ ਨੈਕੀ ॥
 ਕੁਏ ਪਾਤ ਨਾਵੈ ਸੁਭਾ ਕੇ ਤਨ ਕੀ ॥ ਤਬੋ ਭੁਪਤ ਕੇ ਮਿਲੇ ਓਠੀ ਵੀ ॥ ਤੇ ਬੁਝਾ ਮਨ ਦੇਤਾ ਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਦੇ ਬੁਝੇ ਜਾ ਸੋਭਾ ਕਰ ਕਰਤਾ ਕੋ ॥
 ਨਪਰੀਤਾ ਗੀ ॥ ਤਿਨ ਜਾ ਸਿਰ ਪੇਧੈ ਰੰਗਿ ਮੇਸੋ ਦਾਗੋ ਰਮਤਾ ॥ ੫੫ ॥ ਜ ਬੀਰਾ ਸੁਦਾਗਰ ਚਹੀਤ ਬੈਤ ਮਾਨ ਦਾਨ ਰੋਗਾਜੀ ॥ ਮਸੀਰ ਬੀਤ

ਤੁਸ

ਨੇਮਹੀਰਚੀਰ, ਨਿਦੋ, ਅਨੀਸੁਲਾਲਖਯੋਮਹੁਪਟੀਅਪਥਰੇਕੇ ਹਮੇਸੁਦਾਸਜਲਏਸਬੀਸਤੋਹਕੋਅਹੇ। ੬੪ ਸੁਕਿਕਰੀਹਮੇਸੁਤਾਤੁ
ਮੇਸੁਲਾਜਧਾਰਨੀ ਸਕੀਠਚੀਗਪਾਅਕੇਕਰੇਬੇਨਜਹਾਰਨੀ ਤਸੀਤਕੇਪਰੀਪਰੀਸੁਗਨਯਜਿਹਾਰਕੇ ਬਸਤਿਮਾਥਰੇਕਵੀਧਿਮੇਸੁਤੁ
ਲਸਾਰਕੇ। ੬੫ ਕਬੀਤੁ ਅੰਸੀਤਾਤਮਾਨਦਾਨਬਿਦਾਕੀਨਥਾ। ਨਚਲੇਸੇਜਹਾਜਨਿਧਮਾਹੀਸਥੀਤਹੀ। ਪੇਖਨਿਪਸੁਤਾਤੁਪਪਾਪੁਤੀ
ਯਮਾਹਧਾਰਗੇਤੇਸੁਦਾਗਰਬਸਤਿਫਾਰਹੀਤੁ। ਤਸੀਤਕੇਪਰੀਪਰੀਸੁਗਨਯਜਿਹਾਰਕੇ ਬਸਤਿਮਾਥਰੇਕਵੀਧਿਮੇਸੁਤੁ
ਪਕਾਰਹਾਯਹਾਅਕਰਤਾਰਪੇਖੇਲੀਕਰੀਸੁਟੀਜਟੀਨਿਰੋਅਪਕੀਤਹੀ। ੬੬ ਰੋਹੋਯਥੋਇਪੁਨਹੀਧਰੀਸੁਮੁਨਕੀਜੇਈਸਾਮਾਤੁਗਰੁ
ਜਾਹੁ। ਕਰੋਹਪਜਗਦੀਸ। ੬੭ ਰੋ ਅੰਸੁਨਸੁਨਸਿਮਾਨੇਮਾਨੀ ਤਾਸੇਕੀਨਹੀਯਜੇਧਾਨੀ ਤਬੇਹਰੀਵਧੋਰਬਹਾਈ ਬਾਗਤੀਰਲਾਗੀ
ਨਿਦੋ। ਮਾਲੀਖੋਲਦੇਖਸੁਤੁਸੁੰਦਰਗ। ਤਾਨਗੀਕਰਕੀਤਦਯੋਹਗ। ਏਸੁਤੁਈਸਦਯੋਹਮਤਾਈ ਵਛਾਮਿਲਯੋਗਓਸਮਗਾਈ। ੬੮
ਮਾਲੇ ਬਾਗਜੋਪਘਰਦੀਏ ਤਾਕੇਸੁਤੁਤਾਸੁਖਬਹੁਚੀਨੇ ਮਿ ਸਰਨਗੁਕੇਤੁਪਸੁਰੁਪ ਤਾਮਾਲੀਕੋਬਾਗਅਨੁਪਾ। ੬੯ ਤੁਹੀਬਸਤਿਸੁਰ
ਤਾਸੁਖਪਾਏ ਤੁਹੀਸੋਦਾਗਰਪੋਤਧਰਾਏ। ਗਾਜਸੁਤਾਤੋਤੀਰੋ ਸੀਤਾਸਮਨਹੀਕਛਰਹੇ। ੭੦ ਯਾਨਪਾਨਤਨਹੀਰਸੁਪੀਧਿਨ। ਉਤੇ
ਸੋਦਾਗਰੁਪਮਿਲਯੋਤਿਨ। ਕੰਠਲਾਯਹਜਾਤੁਹਮਿਲੇ ਮਾਲਨਪਰੀਪੁਸਪਦੇਭਲੇ। ੭੧ ਮੈ ਜਾਯਸੁਦਗਰਤੀਰਤਥੋਤਿਨਦਲ
ਪਠੇਨਿਪਲਾਪਹਾਮਾਨੇ ਪੇਖਸੁਰੋਤੁਨਹੀਪਲਹੁਸੁਖਜੋਸਾਸਿਗਾਰਹਸੁਲਸਮਾਨੇ। ਅਨਸਬਾਤਕਹੀਪਤਪਤਸੁਪੁਛਬਸਤਿਕਰੇ
ਹਿਤਰਸੇ। ਤਾਸਨਬਾਤਸੁਮਾਤਕਹੇਅਬਹੋਹਸਰੇਗਹਮੀਤੁਮਾਨੇ। ੭੨ ਗਾਥਕਹੇਤੁਮਜੋਸੁਬਸਤਿਹਤੋਪਾ। ਲੇਪਤਤੋਹਬਹੀ। ਬਾ
ਤਸੁਮਾਲਨਮਾਨਲਈਜਬਤਾਹਗਈਸੁਨਬਾਤੁਵਹੀ। ਰੁਪਤਮਾਤੁਲਿਜੇਤਨਹੁਪਨਕੀਤਮਿਲਾਯ। ਸੁਨਹਚਹੀ ਯਾਨਸੁਦਾਨਦਯੋਮ
ਕੋਜਿਹਤੇਪਤਮੋਹਰਪਤਿਲਹੀ। ੭੩ ਭੁਜਗ ਤਬੋਤਾਬਸਤਿਕਹਾਥੋਸਦੇਸਾ। ਕੰਗਚਾਰਿਤੁਨਹੀ। ਸੋਗੀਤਤੇਸ ਕਹੋਰੋਸੁੰਦਾਗਰਪੁ
ਤੀਗਾਜਕੀਨ ਅਬੈਸੋਕਮੇਹੁਤਜਾਹੇਤਧੀਨ। ੭੪ ਜਬੈਕੋਕਥਾਰੁਪਬਾਸਤਿਗਾਏ। ਤੁਥੇ ਮੰਤਮੇਸਾਥਕਾਜੀਕਗਾਏ। ਸੁਨੇਮੋਦਹੀ
ਏਸੋਦਾਗਰਮਾਹਨੀ ਕਹੇਤੁਪਸੇਮੋਹਕਾਮਪਛਾਨੀ। ੭੫ ਮੇਨਗਰਤੋਤੀਹਿਰੋਯੇਸੁਗਈ ਕਿਸਾਰੁਪਬਾਸਤਿਕੋਜੋਸੁਨਾਈ ਤਿਸੇ

ਦਾ ਮਦੇ ਮਨੀਤੀ ਸੁਚੀਰਾ ਤਬੇ ਮਾਲਨੀ ਬੈਨ ਭਾਖੇ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਤਾ ਮਾਠੀ ਜਲਤੀ ਕਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਤੇ ਸੁਨ ਸੋ ਦਗ ਮੇਰੀ ਰਚੇ ਬਾਹ ਸੁਜੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ
ਨਹੀ ਸੁਦਾਗ ਕਲ ਭਾਵੀ ਅਮਿਟਾ ਆਪੁ ਜੀ ਜਲ ਕੀਨ ਕਨ ਤਸੁ ਮੇ ਸੁਦੇ ਰੁਪੀ ਪਲਕੀ ਆਪੁ ਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ਲਖੀ ਸੁਤਾ ਪਿਤਾ ਹਬ ਸਤਿ ਤੀਵ ਪਰ ਕਹ
ਕੁਵਾਰੀ ॥ ਖਗ ਸੇ ਸਿਪਲ ਦੀ ਪਿਨੀ ਤਾ ਸੁਤ ਦੋ ਤਿਹ ਨਾ ਮੁਹੀ ॥ ੪ ॥ ਚਹੇ ਬਸਤਿ ਕੇਲ ਕਰੀ ਜੋ ਮਾਨੀ ਨਤੁ ਕੋ ਪਧਰੀ ਜੋ ਕਹੈ ਕਤਿ ਸੋ ਬਿਦ ਬੀਦਾਰੀ
ਕਹੈ ਏਹ ਸੁਤ ਪਾਪੀ ਮਾਠੀ ਤਾ ਮਤੀ ਕਰ ਕਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕੋ ਮਾਤੁ ਜਤਿ ਨਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸੇਤ ਬਭੁਤ ਸੰਗ ਕਹ ਬਾਨੀ ਦੁਈ ਚਲੇ ਬਨ ਤਰ ਪਗ ਭੁਨੀ ਹਾਨ ਮਿਸਾ ਪੁਏ
ਸੁਕ ਪਾਏ ਮੇਨਾ ਪੁ ਅਲਾ ਲੁਓ ਗਲਾ ॥ ੭ ॥ ਮਾਰ ਦੀ ਖਗ ਕੀਰ ਰੁਗੇ ਤਿਨ ਰਾਜ ਲਗਾ ਦੁਹਨ ਗੁਮਾਏ ॥ ੮ ॥ ਵੀਨ ਨਿਦਾ ਅਸੁ ਜੋਗ ਅਹੁ ਜ ਬਤਾਰ ਏ
ਨਿਜ ਪਾਮ ਸੁਹਾਏ ਕਾਲ ਕਹੈ ਪੁਨ ਗਾਥ ਸੁਈ ਪੁਨ ਦਸਹ ਨਗਾ ਮਏ ਨਿਪੁਤਾਏ ਗਾਥ ਕਹੈ ਪੁਨ ਕੇ ਸੁਭੀ ਤਬ ਸਕਿ ਬਿਨ ਦੁਹਨ ਗਾਥ ਸੁਨਾਏ ॥ ੯ ॥ ਖੇਟ
ਤਿਹੁ ਦਿਸ ਜਾਵਤ ਸੇ ਪੁਨ ਚੋ ਬਾਰਿ ਸਾਜ ਬਪਾ ਅਮਏ ਰੰਨ ਕਿਲੇ ਦਗਾ ਪੁਲੇਤ ਬਸੇ ਰਾਨ ਕਤੁ ਦਾਲ ਨਏ ॥ ੧੦ ॥ ਰੂਹ ਸੁਖ ਤੁਤਿ ਸੋ ਨਿਜੁ ਲੇਖਨ ਬਿਰਕ ੫
ਗਤੁ ਰੁਏ ॥ ਪੁਤ ਕਮਾਗ ਨਿਅਾਏ ਕਰਾਜ ਬਤੋ ਕਤੁ ਦਲ ਸੁਬੰਦ ਠਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਤਿਨੇ ਬੋਸ ਦਾ ਸਾਹ ਰਾਹੀ ਮਿਟਾਈ ਕਹੈ ਕਲਾ ਮੇਸੇ ਪੁਨੀਤੀ ਸਰਾਹੀ ਸੁਨੇ ਰਪ ਸੀਤਿ
ਉਸਾ ਸਿਭੁ ਰਾਹੀ ਰਲੇ ਨੀਰਨੇ ਸੁਦਾਗ ਤਾਹੀ ਕਹੈ ਬਿਦ ਆਰੀ ਜਏ ਮੇਤੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹ ਏ ਕੋਤੁ ਵਲੀ ਤਿਨੇ ਪਾਪ ਨੀਰੰ ਦੁਲੇ ਸੋ ਜਹਾ ਜੀ ਮੁਯੋ ਪੋਤੁ ਵਗੇ ਤੋ ਸੇਨਾ
ਜੀ ਪੁਤੁ ਰੁਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੈ ਕਲ ਗਾਥਾ ਪੁਨੇ ਚੋ ਬਨਾ ਗੀ ਕਹੈ ਖਗ ਪਾਗ ਹੇ ਚਾਹ ਜਾਹੀ ਤਿਸੇ ਪੁਤ ਕੀਨਾ ਵਏ ਜੋ ਪਪੋਤੁ ਤਿਸੇ ਰਪ ਪੇਖੇ ਰਿਵੀ ਨਿਪ ਸੁਤਾਹੀ
ਪਨੀਤ ਨੇਤੋ ਮਨਿਹੁ ਦਰ ਗਾਏ ਏ ਸੇ ਮੈ ਬਾਹੁ ਪਿਤਾ ਤਾਹਾਈ ਕਰੇ ਵਨ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਦਾਜ ਹੇ ਮਹਿ ਬੋ ਮਾਸ ਕੇਤੋ ਪੁਰੀ ਪੀਤੁ ਲਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਉਦੈ ਦੁਹਨੇ ਗਾਥ ਸੋ
ਅਗਾਜੀ ਮਹਾ ਰੋਗੀ ਕੋ ਸਹੁ ਮੇਲ ਭਾਵੀ ਮਾਲਨੀ ਕੀ ਸੁਤਾ ਮੇਹ ਭਾਖੇ ਕਬੀ ਵੀ ਸਮੇਲਾ ਅਗੇ ਗਾਥ ਗਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਰੂਪ ਤੀ ਗਾਥ ਸੇ ਰੁਪ ਮੇਸੇ ਸੁਨੇ ਤਾਹ ਪਾਸ
ਸੋ ਦਾਗ ਰਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਲੇਖੁ ਸੋ ਗਾਜ ਜਾਹ ਪਦੇ ਖੇਤਿ ਸੇ ਰਾਗ ਜੋ ਸਿਪ ਮੇਰਾ ਸਨਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਯੋ ਸਨੇ ਬਾਤੁ ਸੋ ਰਪ ਦੋ ਕਤੀ ਵਏ ਪਨ ਮਾਲਨੀ ਹੇਤੁ ਪਗੇ ਰੇ ਕੋ ਕੋਤੁ
ਸੋ ਕੰਠ ਲਾ ਕੋ ਮੇਲੇ ਜਨ ਕੋ ਬੈਨ ਕੋਤੋ ਪਾਗੇ ਬਿਦੁ ਬੰਦ ਕਾਟਾ ਅਤਾ ਕੇ ਦਏ ਚੀਰ ਸੋ ਚੋਤੁ ਰੇ ਗਾਥੁ ਤਾਹੀ ਨੀਰ ਸੋ ਦਾਗ ਰੰ ਦੁਲ ਕੰਟ ਦੁਲ ਹੀ ਸੋ ਸ
ਬੀਜਾ ਲਏ ਤੋ ਸੁਤਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇ ਅਬਿਲਾ ਅਮਿ ਬਪਾ ਬੀਜਾ ਬੀਰ ਬਬਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦਜੀਰ ਕੋਤੋ ਸੇ ਮੇਲੇ ਮਾ ਕੋ ਕੁਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ਮ
ਏ ਸੁਨ ਕੋਤੁ ਬਜਾਈ ਮਿਲੇ ਮਜਲੀ ਦੁਪਾ ਅਗੇ ਦੇਸਾ ਇਨ ਮਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਨ ਤੁਪਨ ਵੀਨ ਪਨੇ ਰਸ ਪਾਗੇ ਨਾ ਸੁਤਾ ਨਿਪ ਕਾਮ ਰੁਪ ਕਹ ਰੀਨ ਪ
ਨਪਾ ਮਤਿ ਨਲਾਗੇ ॥ ੨੨ ॥ ਲਦੀ ਪਕਰੀ ਚੜਤੀ ਪੁਨ ਜਾ ਅਤੁ ਹਾਨਿਜ ਮਹਿ ਸੁ ਪਾਗੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਤੁ ਸੁਪਾਸ ਪਠੀ ਅਰਜੀ ਹਮ ਰੋਹ ਰਾ ਕਰ ਬਾਰ ਰਹੇ ਬਾ
ਤਸੁ ਨੀਜ ਬਨ ਰਾਹੀ ਰੇ ਪਾਸੁ ਵੀ ਅਤੁ ਸੋ ਗਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨਾਹ ਨੀ ਸੁਤਾ ਨ ਸੇ ਸੁਤੁ ਖਰਹੇ ਨਾ ਮਾਰ ਕਹੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਖ ਤੁਹ ਰਾਹੁ ਹੀ ਲਗ ਕੇ ਰਮਾ ਯਸੁ
ਪੁਨ ਵਏ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੁ ਰਾਹੀ ਮਾਸ ਸੋ ਪੀ ਮਤਾਹੀ ਰਹੇ ਵਸਨ ਦਸਹੇ ਅਪਾਸੀ ਕਰੇ ਮਤੁ ਮਾਸੁ ਤੇ ਸਾਪ ਸੰਗੀ ਸੁਤਿ ਤਾਤੁ ਵੀ ਜਪੇ ਵੀ ਸਮਾਨੀ ਨਹੀ ਮਤਿ

ਪੰ ਮੇਹਗੀਕੇਚਰੀ ਵਿਲੋਹਨੀਲਾਲਕੋਪਿਨਜੇਤਾ ਅਮਾਤੀਸੁਏਈ ਨਿਪੁਤਰ ਖਾਮਨੀਐਤਪੀਵਿਸਰਕੀਮੋਰਏਤਾ ॥੮॥ ਪੁਨਿਕਮਰੂਦੇਸਕੇ
 ਰੂਪਤਾਂਈਪੁਨਿਪੁਰਾਜਜੋਮਿਸਰਪਾਏ ਤਿਨੇਸਿਖਲਾਦੀਪਤੋਬਰਹਾਹੀਸ ਬੇਦਮਹੀਕਰਮੁਸੇਹੋਵਸਾਏ ਅਜਿਨੇਦੁਖਪਾਏਲਹੇਸੁਖਮੇਸੇ
 ਫੇਰੀਕੀਰਤੀ ਸਾਰਤੋਗਮੇਖੀ ਧਰੇਪੀਰਸੇਈਸਰੀਪੁਜਨੇਜੇਸੇ ਪਗਾਏਲਹੇਸੁਖਸੁਖੀ ॥੯॥

ਇਤੁਪਬਸਤਿਕਥਾ ॥੧॥

535 37

